

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 3 i Lov Nr. 17 af 31. Januar 1933 om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere og om Forbud mod Arbejdsstandsninger bestemtes det, at der under Statsministerens Ledelse skulde nedsættes et Udvalg med en nærmere angiven Sammensætning (jfr. Bilag 1, Sp. 2329) til at foretage en Gennemgang af de bestaaende Love og Regler for Bilæggelse af Arbejdsstridigheder og til at tilvejebringe Forslag til Forelæggelse for Rigsdagen i Oktober 1933, „hvorefter Samfundets Interesse under Konflikter vedrørende Arbejdsforhold paa behørig Maade sikres.“

Udvalget, der nedsattes ved Skrivelse af 7. April 1933, har under 17. Oktober 1933 afgivet Beretning til Socialministeren, under hvis Forretningsomraade vedkommende Lovgivning sorterer. Beretningen findes aftrykt som Bilag 1.

Idet man henviser til denne Beretnings Indhold, bemærkes, at Regeringen med Udvalget er enig i det Hovedsynspunkt, at der ved de kollektive Arbejdsstridigheder, med de dertil hørende Overenskomstforhandlinger, i de senere Aar har vist sig en stærk Tendens til Sammenkædning af de enkelte Organisationers Forhold, i Forbindelse med at Konflikterne har været af en vidtrækkende Karakter, saaledes at det af Hensyn til Arbejdsforholdenes rolige og naturlige Udvikling maa være ønskeligt at søge disse Stridigheder afgrænset indenfor de Rammer, som henholdsvis Overenskomstparternes Selvstændighed og Samfundets Interesse vil danne.

Der er af et Mindretal indenfor Udvalget peget paa tvungen Voldgift som en sidste Udvej, hvis betryggende Foranstaltninger ikke kan tilvejebringes paa anden Maade.

Et System med tvungen Voldgift har været forsøgt i flere fremmede Lande. Saaledes har *New Zealand*, som ved sin Lovgivning i 1894 om tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder var Foregangsland i denne Henseende, ved en Lov af 28. April 1932 praktisk talt afskaffet den obligatoriske Voldgift. I *Norge*, hvor man siden 1916 i flere Perioder har haft Lovregler om tvungen Voldgift, er Loven af 5. Maj 1927 udløbet den 1. August 1929. I *Tyskland* har man i en Nødsituation gjort et Forsøg med tvungen Voldgift, nemlig i Januar 1931 for at afværge den truende Ruhrkonflikt, men vedkommende Nødfordring udløb Oktober 1931, og den senere

Retstilstand paa dette Omraade har væsentlig hvilet paa Nødfordringer. I den *australske* Forbundslovgivning blev den tvungne Voldgift lovfæstet i 1904 og bibeholdt i en Aarrække, men ved en Lov af 12. Juni 1928 har man ogsaa her brudt med dette Princip til Fordel for et frivilligt Voldgiftssystem eller — senere — til Fordel for et Mæglingssystem.

For de danske Arbejdsforholds Vedkommende næres inden for Organisationerne den Opfattelse, at Indførelse af tvungen Voldgift vil virke stærkt svækkende paa saavel Arbejdernes som Arbejdsgivernes Organisationer, hvis Virksomhed i det store og hele har været af vidtrækkende samfundsmæssig Betydning. Men bortset fra, hvilken Opfattelse man kan have af den tvungne Voldgifts Værdi, er man i Regeringen enig om, at der bør gøres et Forsøg paa at udbygge den hidtidige Lovgivning vedrørende Mægling i Arbejdsstridigheder for derved at tilvejebringe en mere betryggende Ordning paa Arbejdsoverenskomst-Omraadet. Og man ser ikke rettere, end at de i Udvalget førte Forhandlinger giver Grundlag for at tilvejebringe en saadan Ordning.

I denne Henseende drejer det sig om to Hovedproblemer. For det første Spørgsmaalet om betryggende Afstemningsregler, for det andet Spørgsmaal om, i hvilken Udstrækning det af Hensyn til Samfundets Interesser er nødvendigt under større Konfliktsituationer at indskrænke den enkelte Organisations Uafhængighed.

Hvad *det første Spørgsmaal* angaar, er der i Udvalget principiel Enighed om, at en Ændring i de for Organisationerne hidtil gældende Afstemningsregler — hvorefter den simple Majoritet af de afgivne Stemmer er afgørende — ikke yder tilstrækkelig Betyggelse. Fra *Arbejdsgivernes* Repræsentanter i Udvalget er fremkommet Forslag, der, under Henviisning til Bestemmelserne i § 2 i Septemberforliget af 1899 — aftrykt som Bilag 2 — om den for Varsling af Arbejdsstandsninger krævede kvalificerede Majoritet, gaar ud paa Indførelse af den samme kvalificerede Majoritet (75 pCt.) ogsaa for saa vidt angaar Forkastelse af et af Forligsinstitutionen stillet Mæglingforslag. Efter Arbejdsgivernes Forslag, se § 14, Stk. 4 i. f. i Arbejdsgiverrepræsentanternes Udkast til ny Forligsmandslov (Bilag 1, Sp. 2335) skulde endvidere denne kvalificerede Majo-